

“పావులు పాములుగా మారిన వేళ”

దిక్కులేని శవాన్ని దహనం చేయడానికి ఓ పుడక దానం చేయమంటే చేతులు వెంకీ కట్టుకొనే గ్రామ నాయకులు ఉన్నట్టుండి ఉదాతై పోయారు.

‘ఒరేయ్ అప్పిగా! నర్సిగా! లచ్చీ అని షిలిచేనోళ్లు’ వీమోయ్ అప్పారావు! నర్సయ్యా! లచ్చిందేవి’ అని పిలుస్తున్నాయి

కాస్తనోట్లో నాలికున్నవాడికి మంకుకి, వింకుకి లోటు లేని రోజులవి.

అది పంచాయితీ ఎన్నికల సీజను.

ఆ సీజనులో అన్ని ఊళ్ళ లాగే రెడ్డిపాలెం కూడా రెండుగా చీలిపోయి. శక్తికొద్దీ రగలొక్కటోంది.

ఎన్నికలొక రెండే రోజులున్నాయి. ఆ రోజు దాటితే యింకా ప్రచారం చేయడానికి వీలేకు. అది ప్రచారానికి ఆఖరురోజు కావడంతో మంచి రద్దీగావుంది.

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలొతుంది. నర్సయ్య యింటి ముందు, గుడివీధిలోవున్న సూరన్న యింటిముందు చాలా హడావిడిగావుం.

నర్సయ్యకి సూరన్నకికూడ పెద్దపెద్ద చేరీలున్నాయి. ఊళ్ళోని కూలీజనం మాలపల్లిలోని జనం చాలావరకు ఆ రెండు చేరీలమీదే బతుకుతారు. నర్సయ్య ప్రస్తుతం రెడ్డిపాలెం

ప్రెసిడెంటు. దాదాపు ప్రెసిడెంటు పదవి పుట్టినప్పటి నుంచి నర్సయ్య వంశంలోనే పెరిగింది. అంకుకే నర్సయ్యకి, నర్సయ్య పార్టీవాళ్ళకి గెలుపు తమదేనని గట్టినమ్మకం. అయినా పోటీ చేస్తున్న సూరన్నకూడా తక్కువవాడుగాదు కాబట్టి ప్రచారం మాంచి పకడ్బందీగా జరుగుతోంది. కండువైపుల నాయకులు అడగని వాళ్ళది పాపంగా వరాలిస్తున్నారు. యిదివరలో అలవాటు లేకపోయినా చిరునవ్వుతో పలుకరిస్తున్నారు. రక రకాల ఎన్నికల పాటలు పాడేవాళ్ళని పట్టుకుంచి తప్పించి, పెద్ద వూరేగింపుగా రెండో పార్టీలవాళ్ళు వార్డు వార్డుకి తిరుగు తున్నారు. పనిలేని పోరంబోకులకి చేతికిండా పనిదొరికింది. వ పార్టీకి చెందక మధ్యరకంగా వున్న మనుషులకి విసుగు పుడుతోంది.

నర్సయ్య యింటిముందు ప్రచారానికి బయలుదేర బోయే జనం కూర్చున్నారు.

కూలీజనం, మాలలు వీధిలో కింద నేలమీద కూర్చున్నారు. మునసబు యితర పెద్దలు అరుగులమీద కూర్చున్నారు.

శెట్టి బలిజపేట సూరన్నవైపు తిరిగిపోయిందని తెలిసి, వాళ్ళ పెద్దని కబురంపి లోపల మాట్లాడుతున్నాడు నర్సయ్య.

“ఎవండా మునసబుగోరా! మేమింక బయదెల్తాం మరి. అందరూ తొంకనే యాలైపోతుంది. పెసినెంటు గోర్ని పిలండా” అన్నాడు పెద్దమాల వీరడు.

“వత్తాడుండ్రా! ఎల్లండి ఎలక్కనైతే నిద్దరెవడోత్తాడ్రా!

లోన పేటోళ్ళతో మాటాడ తన్నాడు” అని వీరడికి చెప్పి
 “నరసయ్య మానా ! ఈళ్ళనేదో పచారాని పంపేసి
 నూసుకోకూడదూ ఆ పనేంటో” అని లోలికి వినిపించేలా
 పలిచాడు.

“వచ్చేత్తన్నా వచ్చేత్తన్నా” అని బదులు పలికి, చివరి
 మాటగా టోలో మెంబరుతో “నామాట యింటె బాగు
 పడతావు” జనానిదేవుంది తెగరా! నూరన్న గడి కట్టితాడో
 అనుకో. రేపటికి తయారైపోదేటి? ఆ తరువాత కట్టితాడో
 కట్టించడో ఎవడికి తెల్సు అయినా గడి కడితే నీ కొరిగేదే
 టెహా, నీకో వెయ్యి కూసాయలు ముట్టసెబుతాను. కావాలంటే
 యిప్పుడే అట్టుకుపో. ఎట్టాగూ ఆ వార్డులో నువ్వే నెగ్గుతావు.
 పోలింగు స గ్గా అయిపోయేయాలకి మనోళ్లు కారులో వత్తారు
 బూతుకాడకి. అంతే కారులో ఎక్కేసి కూకో. తరువాత
 సంగతి నూసుకోవచ్చు. నేవున్నా నీకెందుకూ? ఈ ఎయ్యి
 అట్టుకుపో, యింకేటేపురాకు” అని ఓ వంద పదులకట్ట ఆపేట
 మెంబరు జేబులో కుక్కి బయటకొచ్చాడు నరసయ్య.

“ఎవంటాడేటి ఆడు?” మునసబు అడిగాడు.

“దార్లో పడ్డాడులే. యీళ్ళనింక ఎల్లమందాం.”

“తవరికోసవే కూతున్నావయ్యా. కుర్రోళ్ళు కాతంత
 నుక్కుంటే సలాకిగా వుంటాడంటన్నారు. మరి తవరాసంగతీ.”

...అని నసిగాడు వీరడు.

“దానిదేవుండ్రా! ఒరేయ్ ఎంకట్రావ్” అని తన
 మేనళ్ళుడ్ని పిలిచి, “యీళ్ళకి యెంత కావాలో అంతా
 పొయ్యమని సెప్పు మన కొండనుతోటి, ఎల్లండ్రా! మన

కొండడు బట్టికాడకెళ్లి బేగావచ్చేసి వూరుమీద కెళ్ళండి. సూరన్న పార్టీవోళ్ళ వూరేగింపూ లెగుత్తాదిక. ఎల్లం డెల్లండి" అని చెప్పి వాళ్ళను సాగనంపాడు నర్సయ్య.

సూరన్న యింటిముందు కూడా జనం బాగానే వున్నారు. కరణంగారు, సూరన్న ఇవనరిది శేషగిరి, పట్నంలో ప్లీడరుగావున్న సూరన్న కొడుకు సీతాపతి. సూరన్న వాళ్లలో కూర్చుని మునసబు నరసయ్యవైపు నుంచి తమవైపుకి తిప్పుకోవడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తున్నారు. ఏమీ మార్గం తట్టడంలేదు.

శేషగిరి వూరూ తెలిసినప్పటినుంచి తెల్లటి గానోక పంచి సిబ్బకులాల్ని తప్ప మరొకటి కట్టి ఎరగడు. ఆ ప్రాంతంలో మంచి రసికుడని పేరు తెచ్చుకున్నాడు. పెద్ద వాళ్ళతో పరిచయాలు పెంచుకున్నాడు.

సీతాపతికి వెద్దగా ప్రాక్టీసెతే లేదుగాని, లంచాలిచ్చి పనులు చేయించిపెట్టే అడ్డదారులకి అలవాటుపడ్డ మనిషి.

కరణం బుర్రలుతీసి బుర్రలు పెట్టగలడని పేరున్న వాడు.

అటాంటి ఆ నలుగురూ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నారు మునసబు గురించి.

"అయితే మునసబు దేనికి లొంగడంటారా!" అన్నాడు శేషగిరి కరణంగారితో.

"దేనికి అంటే---అతనికి డబ్బు లోటులేదు. మాట తప్పే రకంకాదు. పైగా నర్సయ్యతో ఏదో మారపు బంధుత్వం కూడా వుందనుకుంటాను. పోనీ మునసబు ఏం చేస్తాడులే

వదిలేద్దామా అంటే, యిప్పుడు మెంబర్లుగా పోటీచేసి నెగ్గడానికి అవకాశం వున్నవాళ్ళతో సగానికి పైగా అతని మాటంటే నిలబడతారు అతనికి వేరే ఏ వ్యసనమూ లేదాయె ఆ పట్నం వున్న నాటకాల మనిషి సంపంగితో తప్ప.”

“సంపంగంటే చింతామణి వేషం కట్టడేనా” అన్నాడు శేషగిరి ఆత్రంగా పని జరిగిపోయినట్టే అన్న ధోరణిలో.

“అదే అదే?”

“యింక మీరా విషయం నాకొదిలెయ్యండి. మున సబుని మనవైపుకి తిప్పకపోయినా, గుమ్మందాటి కదలనివ్వకుండా చేసే ఏర్పాటు నేను చేస్తాను. సంపంగి మన చేతిలో పట్టేనండీ”

“మరింకే, నీకు తెలియకుండా వుండదని నేనూ అనుకున్నాను” అన్నారు కరణంగారు.

ఆ నలుగురి ముఖాలు విడ్డాయి.

“అయితే నువ్వెళ్లి ఆపని చూసుకుని బేగా వచ్చేయ్” అని సూరన్న శేషగిరిని పంపించాడు.

“మనవాడు రంగధురీణుడే!” అన్నారు కరణంగారు సూరన్నతో.

“మరేవనుకున్నారు అట్టాంటోళ్ళు మావోడి చేతుల్లో వుండబట్టే, మావోడు లేందే పెద్ద పెద్దోళ్ళందరికీ తోసి చావదు” అన్నాడు నరసయ్య.

“అది సరే. పోలింగ్ ఆఫీసర్ల సంగతేం చేశావయ్యా సీతాపతి” అనడిగారు కరణంగారు.

“అన్నీ మాట్లాడి ఏర్పాటన్నీ చేసే వచ్చాను.
వాళ్ళంతా వచ్చి భోజనాలు సర్వయ్య ఇంట్లో చేస్తారు.
అతను సిటింగు ప్రెసిడెంటు కాబట్టి పని మనతరపునే
చేస్తారు.”

“నీలాంటి కొడుకున్నప్పుడు మీనాన్న ఎం ఎల్. ఏ గా
నిలబడినా తంటాలేదనుకో? అని ఛలోక్కి విసిరాడు కరణం
గారు అంతా నవ్వుకున్నారు.

బయటకూర్చున్న జనం బలాబలాలను బేరీజు వేసు
కుంటున్నారు. ఎలా చూసుకున్నా గెలుపు సూరన్నదే నని
పిస్తోంది-సూరన్న ఇంటి ముందున్న సూరన్న జనానికి.

ఇంతలో నల్లమబ్బుల్లోంచి బయటపడిన చంద్రబింబం
లాంటి ముఖాలతో సూరన్న కరణంగారు సీతాపతి బయటకు
వచ్చారు.

సూరన్న తన వుద్దారుడ్డి పిలిచి, ధాన్యంకొట్టు ఎన
కాతల ఆరు చూపులున్నాయి. గొడ్డసావిడికాడకి యీల్లని
తీసుకెళ్ళి ఎవరికెంత కావాలంటే అంతాపోయ్. తాగేసి
అక్కడే తొంగునేలా కాదునుమా.” అని పురమాయించి
“ఒరేయ్ దావీదూ! ఈయాల మంచి రంజుగా వుండాలి
ఊరేగింపు. ఒరేయ్ డోలక్ మేళం వోళ్ళు సురకలాంటి
పాటలు పాడాలి. మరియు తస్సాదియ్య సర్వయ్య జనం
వుషక్కు డక్కు సావాలి. ఆ పాటవిని ఏది ఆపాతుటి? పచ్చి
గడ్డిపాట...” అని తడుముకుంటున్నాడు సూరన్న.

అంతలో డోలక్ మేళంలో పాటలుపాడేవాడు అందు
కున్నాడు.

“పచ్చిగడ్డిపాట సామ్ము
 మెక్కి నువ్వు కూతుంటె
 ఊరుసెరువు సేపలన్ని
 నువ్వుక్కడివే సప్పరిస్తే
 పూరుకోవురోయ్
 నిన్ను దింపుతామురోయ్
 గద్ది దింపుతామురోయ్ ” అని

“ఆ! అదే! ఆపాటే, అన్నీదుల్లోనూ అదే పాట.
 ఎట్లాండీ ఎల్లి పులుగా తాగి బయలెల్లాండీ ఓరేయ్ లైట్లోళ్ళూ!
 మీరుకూడా పొడి గొడసానిడికాడికి ” అని అందర్నీ పలక
 రించి పంపించాడు సూరన్న.

సూరన్న పార్టీవాళ్ళ పూరేగింపు బయలు దేరింది.
 అటువైపునంది నర్సయ్యమాత్రం తమ తమ పార్టీ పెద్దలతో
 వాళ్ళవాళ్ళ యిళ్ళదగ్గరే వున్నారు.

ఈ ప్రచారం, ఊరేగింపులు చూడ్డానికి ఊళ్ళోని
 కొందరు కుర్రకారు వెంటబడి తిరుగు తున్నారు. అందులోనూ
 సూరన్న పార్టీ ప్రచారంలో వున్న డోక్ మేళం వాళ్ళు
 బాగా పాడుతున్నారని వాళ్ళతో చాలమంది కుర్రాళ్లు
 తిరుగుతున్నారు. ఆ కుర్రకారులో సూరన్న పెద్దపాలేరు
 కొడుకు రాజిగాడు కూడా వున్నాడు. రాజిగాడు పక్కూరి
 హైస్కూల్లో చదువుకుంటున్నాడు.

రెండు పూరేగింపులూ ఎదురుపడ్డాయి.

సూరన్న పార్టీవాళ్ళు వళ్ళూపై తెలియకుండా
 ఎగరుతూ తూలుతూ అదేపాట. - దింపుతామురోయ్

గద్దెదింపు తామురోయ' అన్న పాటే పాడుతున్నారు.

నరసయ్య పార్టీవాళ్ళకి ఆ పాట వింటుంటే నరసయ్యనే తిడుతున్నారనిపించింది. వాళ్ళలో ఒకడు "ఓరేయ్ ! ఆకండ్రా ఆ పాట" అని అరిచాడు.

"పాటాపక్షంతానికి నువ్వెవడవెహా! కావలిస్తే నువ్వు పాడుకో "

"పుచ్చి తిగిరిపోతాయ్ ఆపుతారా లేదా."

"యీతల్లోలేం గాజులు తొడిగించుకోలేదు -"

అంతే! కేకలు అరుపులు, కత్తులు గాస్ లెట్లు వెలుగులో మెరిశాయి. కర్రలు టక టక మన్నాయి. ఒక చావుకేక పూరు నలుమూలలకి వినిపించింది. జనం ఆగి పోయారు బొమ్మలా. తేరుకుని ఆ దృశ్యాన్ని చూసికొందరు చెలా చెదరై పోయారు.

అటు నరసయ్య పార్టీలో నరసయ్య పాలేరుకీ గట్టి దెబ్బ తగిలింది.

కాని సూరన్న పార్టీలో పెద్దపాలేరు కొడుకు రాజి గాడి తల బద్దలైపోయింది. నేలంతా రక్తంతో తక్కిపోయింది. ముఖంనిండా రక్తం. వళ్ళంతారక్తం. ఆనవాలు కూడా దొరకనంతగా మారిపోయింది రూపం రక్తపు ముద్దలా నేల కూలిపోయాడు రాజిగాడు.

రాజిగాడ్ని మోసుకుని సూరన్న ఇంటికి వచ్చేసింది ఊరేంపు నిశ్చబంగా. వాళ్లంతా ఆవేశంతో వూగిపోతున్నారు.

"ఏవైనాసరే కేసెట్టి ఆళ్ళందర్నీ బొక్కలోకి తొయిం చాలయ్యా" అన్నాడు దావీదుగాడు.

పెద్దపాలేగు కొడుకు శవానికి తన భుజం మీది తుండు తీసి కప్పి పక్కనే కుప్పలా వాలిపోయాడు.

యింటికి వెళదామనుకుంటోన్న కరణంగారు యిక కాళ్ళాడక బొమ్మలా నిలబడిపోయారు.

సూరన్న లంజకొడుకులు! ఇంతపని చేశాయా ఆళ్ళోళ్ళో ఒక్కడు సావలేదట్రా! అన్నాడు పళ్లు కొరుకుతూ.

'ఆళ్ళకి తగిలే నంటాయండి. ఆ తొందరలో మేము చూడలేదుగాని నరసయ్యగోరి పాలేరుకీ గట్టి దెబ్బ అడ్డాదండి? అన్నాడు సుబ్బుడు.

'సరేకానీ చెప్తా వీళ్ళ సంగతి అని అటూ యిటూ పచారు చేస్తున్నా సూరన్న.

స్త్రీడలు సీతాపతికి ఏదో తట్టినట్టంది తండ్రి దగ్గరకెళ్ళాడు. వీమిటన్నట్టు చూశాడు సూరన్న కరణంగ రిని కూడా వెంట రమ్మన్నట్టు చూశాడు సీతాపతి ముగ్గురూ లోపలికెళ్ళారు.

బయట దగం 'మన సూరన్న గోరబ్బాయి స్త్రీడరు ఆయనేదో కట్టుదిట్టంగానే చేతాడు. ఆళ్ళని వదుల్తాడేటి? ముక్కు నేలనెట్టి రాసేతాడు అని నిండుపరచుకుంటున్నారు.

రాజగాడి తండ్రి మాత్రం మాటా మంతి లేకుండా కొడుకు శవం పక్కనే కూలబడి పోయాడు. రాజగాడి తల్లి అలోపాలో మంటూ గండెలు బాదుకుంటూ వచ్చి శవం మీద పడి ఏడుస్తోంది.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆
అక్కడ నర్సయ్య 'మనంకట మనం కేసెట్టాద్దు ఆళ్ళు కేసెడితే దొమ్మి అని చెప్పి మనవూ కేసెడదాం. మన

పాలేరుకీ బాగావే తగిలాయిగా దెబ్బలు. గట్టి సర్టిఫికేట్ వత్తాది ఏమంటావ్ మునసబు మావా!' అన్నాడు.

సూద్దాం అవతల మడిసి సచ్చాడుగా, ఎట్టావత్తాదో ఎవకి తొంవరెంకుకూ? మనకుండే బలం మనకీవుందిగా' అని ఎదురుపాట్లీ వాళ్ళు ఎత్తునుబట్టి పైయెత్తు కోసం ఆలోచిస్తున్నాడు మునసబు.

'నా అనుమానం ఆళ్ళు కేసెడతారేమోనని! ఎందుకంటే ఆస్టిడరు నీతాపతిగాడికి యిప్పటి దాకా పెద్ద కేసాకటి లేదుగా, ఈ మర్దరుకేసు తీసుకుని ఆడూ వాద్దిద్దామని ముచ్చట పడితే?'

'అధినిజమేఅనుకో, ఏనా నాచేత బకీరురాయించాలిగా'

'ఆడు స్టిడరుగందా ఏకంగా పోలీసుకే రిపోర్టు రాసి పంపేతాడేమో అసలు మర్దరంబెచాలు. పోలీసులు ఎగేసు కొచ్చేతారు'

'కేసెడితే ప్లరేదయ్యా పేటలోకి మాలపల్లిలోకి పల్లి ఆళ్ళ జనాన్ని మనీంటి మీదికి పంపుతారేమోనని నా అనుమానం. అంతకుముందే మన జనాన్ని మనం పోగేసుకుని సిద్ధంగా వుంటంమంచిదనిపిత్తంది నాకు. ముందా పని సూడు అని సలహా యిచ్చాడు మునసబు సరసయ్యకి.

అంచెలమీద సమాచారం పేటలోకి మాలపల్లిలోకి చేరిపోయింది పేట. మాలపల్లి రెండుముక్కలై పోయాయి అటు సర్సయ్య యింటికి, యిటు సూరన్న యింటికి చేరి పోయాయి. యజమానుల ఆదేశం కోసం ఊపిరి బిగపట్టుకుని కూర్చున్నారు అటుజనం యిటు జనంకూడా.

సూరన్న కరణం సీతాపతి చాలా నేపటి నుంచి ఏం చేయాలా అని లోపల కిందామీదా పడుతున్నారు సూరన్న పార్టీ తాలూకు మాలలు, శెట్టి బట్టిలు ఆడమగతో సహా అప్పటికే సూరన్నయింకి చేరిపోయారు. సూరన్న మాట కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు ఏమేనాసరే కేసు పెట్టాలన్న పట్టు దలతో వున్నారు వాళంతా

చివరికి సీతాపతి 'నాకో ఆలోచన తట్టింది' అన్నాడు.

'ఏమిటది?' అన్నారు కరణంగారు.

'ఈ చావునీ. ఈ శవాన్నీ మనం ఎందుకు తెలివిగా వాడుకోకూడదూ?'

'అదెల్లా?'

'నే చెబుతాగా? - చచ్చినవాడు కుర్రాడు. చదువు కుంటున్న వాడు. వాడు ఎలాగూ చచ్చాడు కాబట్టి, ఎన్ని కల ప్రచారంలో చావడాన్ని పురస్కరించుకుని వాడిచావుకో విశిష్టతను ఆపాదించి, వాడికి జైకొడుతూ వూరేగిస్తే, తటస్థంగావున్న పూర్వో జనం మనవైపుకి మొగ్గే అవకాశాలున్నాయి. నర్సయ్య పార్టీ మీద ద్వేషం కలిగి తీరుతుంది. అదే మనగెలుపుకి ఆధారం కావచ్చు. అలా కాకుండా కేసెడితే, వాళ్ళ సైదు పెద్దల్ని మనం కేసులో యిరికిస్తాం. మన సైదు పెద్దల్ని వాళ్ళు కేసులో యిరికిస్తారు అసలు చంపిన వాడిమీద కేసెప్పుడూ రాదు. యిల్లాంటి కేసులో అరెస్టులు జరగొచ్చు యెలక్షన్ ఆగిపోవచ్చు, అందుకు ఊరేగింపే మంచిదని నా వుద్దేశ్యం. ఏమంటారు?' అన్నాడు సీతాపతి.

'నువ్వు చెప్పిందే రైటు, నిజంగా గొప్ప ఆలోచనే కాని

వీళ్ళని ఒప్పించడం యెలాగా అని' అన్నారు కరణంగారు.

'నే మాట్లాడతాగా, ఏమంటావు నాన్నా?'

'నాకేం పాలుపోటంటేదురా. ఏదిసేస్తే బాగుంటదో నువ్వేసూడు. సమయానికి మీ మామకూడ లేదు వూళ్ళో.'

'నే చెప్పినట్టుచేస్తే దానినల వచ్చేలాభం తరువాత మీకే తెలుస్తుంది. కాని తెల్లవారేసరికి పూ రేగింపు, శవ దహనంకూడా జరిగిపోవాలి.'

'మందాళ్ళ నొప్పించువరి.' అన్నాడు సూరన్న.

'నే చెప్తాగా' అంటూ సీతాపతి బయటకొచ్చాడు. సూరన్న, కరణంకూడ వెనకేవచ్చారు.

జనంలో కలకలం తగ్గిపోయి ఒక్కక్షణం పెద్దలమాట కోసం నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

సూరన్న మొదలు పెట్టాడు.

'మా వోడు సీతాపతి మనందరికంటే తెలిసినోడు, సదువుకన్నోడు. పైగా స్త్రీడరు. ఇట్టాటి సమయాలో ఆడి మాటాలకించటం మనందరికీ మంచిదనిపిత్తందినాకు, మా వోడు చెప్పింది యినండి. మనపార్టీలో మడిసిని సంపిన ఆళ్ళని వదుల్తానని మాత్రం అనుకోకండి ఆళ్ళనిమట్టికరిపించే పూచీ వాది, అబ్బాయి సెబుతాడినండి", అని ఆగాడు సూరన్న.

సీతాపతి అందుకున్నాడు. 'పోయినవాడు చదువుకుంటున్న కుర్రాడు, వాడుబతికితే యం యల్ ఏ అయ్యేవాడో, ముత్రే అయ్యేవాడో, ఏదో ఒకటి తప్పకుండా, అయ్యేవాడే అందుకే ఆడి శవాన్నిచూశాక అరగంటసేపు నాకు నోట మాటరాలేదు, లేకపోతే పదహారేళ్ళవాడికి యెన్నికల ప్రచా

రంలో తిరగాలన్న సరదా యెందుకు పుడుతుంది? వామపైగా
మన పార్టీలో కుర్రాడు, అందుకే వాడిచావును యిలా అల్లా
టప్పగా కేసు పెట్టి పాడుచెయ్యటం నా కిష్టంలేదు. యిప్పుడు
పోలీసు కేసు పెడితే జరిగేదేమిటి? ఈ శవాన్ని యింకా
ముక్కలు ముక్కలుగా కోస్తారుముదు' అన్నాడు సీతాపతి.

ఆ మాటవినేసరికి రాజిగాడి తల్లి బావురుమంది.

అంతా పూరుకోబెట్టారు

మళ్ళీ మొదలెట్టాడు సీతాపతి.

'దానివల్ల మన కొరిగేదేమిటి? అలా జరగటం నాకి
ష్టంలేదు, వీడిచావుకి ఒక ప్రత్యేకతని కల్పించి వాణ్ణి వాడి
చావుని యెవ్వరూ మరిచి పోకుండా పుండేలా చెయ్యాలి, అలా
చేయాలంటే వాడిశవాన్ని మనం పూరంతా పూరేగించాలి.
మన పార్టీకోసం వాడు ప్రాణాలు అర్పించాడు కాబట్టి వాడి
కోసం మనం ఆమాత్రం చెయ్యాలి ఆ తరువాత మనం
యెలాగూ నెగ్గుతాం, నెగ్గాక మనం అధికారంలో పూటె
వాళ్ళని యెలానొక్కలో అలా నొక్కచ్చు మీరెవరినేనా
తన్నినా తగువు మనచేతులమీద సాగుతుంది, న్యాయం
మనం చెప్పినట్టువింటుంది, మనందరం కలసి పంచాయతీ అఫీ
సులో వాడి ఫోటో పెట్టించాలి, అప్పుడే వాడి ఆత్మకి శాంతి
వుంటుంది, ఏమంటారు?' అన్నాడు సీతాపతి,

సీతాపతి మాటలు అక్కడి జనానికి తియ్యగా
వున్నాయి 'సరే' అన్నారంతా.

"సీతాపతిగోరు గొప్ప మడిసి" అన్నాడు దావీదు
గాడు.

ఊరేగింపు లేచింది. శవంమీద వూలదండలంత
ఎక్కువగా లేవు. పరకాయించి చూస్తే యింకా రక్తపుముద్ద
లాగేవుంది శవం.

జనం నినాదాలిస్తున్నారు.

రాజయ్య ఆత్మకు శాంతికలగాలంటే, సూరన్న
పార్టీనే గెలిపించండి.

రాజయ్యని చంపిన నరసయ్య పార్టీ - డౌన్ డౌన్.

నరసయ్య దురాగతాలు --- --- నశించాలి.

రాజయ్యకీ - జై.

అన్ని వార్డుల్లోను శవం వూరేగింది. గ్రామంలోని
జనం పసివాడి చావుగూరించి జాలిపడ్డారు. 'అయ్యో పాపం,
వెర్రిపిల్లాడు' అనుకున్నారు ఆడవాళ్ళు,

ఎలక్షన్ జరిగిపోయింది.

సూరన్న పార్టీయే అధికారంలో కొచ్చింది.

సూరన్నే ప్రెసిడెంటుగా నెగ్గాడు.

రెండు పార్టీల మధ్య సచ్చగడ్డివేస్తే భగ్గుమంటోంది.

యేవో చినచిన్న కోట్లాటలు జరుగుతూనే వున్నాయి. అడపా
దడపా తగవులు మాత్రం ఊళ్ళో పరిష్కారం కావడంలేదు.
మునసబు తటస్థంగా వుండిపోయాడు శేషగిరి వేయించిన
మాత్రతో.

కేసులకి పెట్టుబడిపెట్టి అటు నరసయ్య, యిటు
సూరన్న నడుపుతూనేవున్నారు, సీతాపతికి ప్రాక్టీసు పెరిగింది.

కరణంగారి కొడుక్కి పంచాయితీ ఆఫీసులో ఉద్యోగం
దొరికింది.

ఇంతలో ఎసుబ్బీ ఎన్నికలొచ్చాయి—

పెద్దపెద్ద నాయకులు దేశం మీద పడ్డారు. నలు మూలలకి తిరుగుతున్నారు. ఓ రాష్ట్రస్థాయి నాయకుడు, ఎం. ఎల్. ఎ. గా నిలబడినతను రెడ్డిపాలెం వచ్చి సూరన్నని కలుసుకున్నాడు. ఊరంతా తనకే ఓటువేసేలా చూడాలన్నాడు.

సూరన్న అలా నే మాటివ్వలేను. మా పార్టీ మీకు ఓటేత్తే, నరసయ్య పార్టీ మీకోట్లయ్యేదు. వాళ్ళేత్తే ఈశ్యయ్యకు, అదీ పరిత్తితి' అన్నాడు.

'నాకీ విషయాలు, యిక్కడ జరిగిన గొడవలు శేషగిరి అప్పుడే చెప్పాడయ్యా. అయితే ఇంకా వూరు మారలేదన్న మాట. అన్నాడు నాయకుడు.

'ఇంకా అల్లాగే రాజుకొంటుంది ఊరు' అన్నాడు సూరన్న.

'అబ్బే! యిదేం మంచి పద్ధతి కాదయ్యా, ఎన్నాళ్ళు పెద్దలు మీ రిద్దరూ యిలా విడిపోయి వుంటారు? ఏదో లేబరు జనం ఎలక్షన్లలో కొట్టుకుంటారు. అప్పుడు మనం ఖర్చుపెట్టే డబ్బు కోసం అలా వాళ్ళు ఆవేశపడతారు. కొట్టుకుంటారు ఎవడో తలమాసినవాడు ఒకడు చస్తాడు. అంత మాత్రంచేత పెద్దకుటుంబీకులం, మనం ఎడమొగం పెడమొగం అయితే ఎలా? చివరికి దిబ్బయ్యది మనవా? వాళ్ళా? యిలా కేసులకి పెట్టుబడిపెట్టి కేసులు నడపుతావుంటే మనమూ వాళ్ళలాగే అయిపోతాం. ఈ మాటే నరసయ్యతోటి చెప్పి మిమ్మల్నిద్దర్నీ రాజీపెడదామనే వచ్చాను. నా మాట కాదనక నాతోరా! నరసయ్య ఇంటికి తీసుకెళ్తాం' అని సూరన్నని నరసయ్య యింటికి తీసుకెళ్లాడు నాయకుడు.

నరసయ్య మొదట కాస్త బెట్టుచేసినా చివరికి నాయకుని మాటలు రైతే అనిపించి మెత్తబడ్డాడు.

పైగా నాయకుడు మరో చిట్కా ఉపయోగించాడు.

‘ఊళ్ళో ప్రెసిడెంటు పదవి ఒక్కటేనా వున్నది, కావాలనుకొంటే బోల్డు పదవులు, సూరన్న పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు అయితే, నువ్వు కో ఆపరిటివ్ సొసైటీ పెట్టించి దాని ప్రెసిడెంటుగా నెగ్గు సూరన్న కూడా నిన్నే సపోర్టు చేస్తాడు. ఆ తరువాత నే మంత్రి అయితే నిన్ను సమితికే నిల బెడతాను. అతన్ని సొసైటీని బ్యాంకుచేసి దాని ప్రెసిడెంటుని చేద్దాం అలా మనలోమనం సర్దుకుపోవాలిగాని, పెద్దాళ్ళం పెద్దాళ్ళం కొట్టుకు చస్తామా?’ అని మందలింపుగా ఆశ కలిగేలా మాట్లాడి వాళ్ళిద్దరికి రాజీ పెట్టాడు నాయకుడు.

సూరన్న నరసయ్య కలిసిపోయారని త్వరలోనే వూరంతా పాకిపోయింది ఎన్నికల సమయంలో యిద్దరూ కలసి బయటకొచ్చి, ఒకేకారులో తిరిగి, తమకి రాజీకుదిర్చిననాయకుడికే ఓటు వేయమని జనానికి చెప్పారు.

అంతే.

రెండు గావిడిపోయిన వేట జనానికి, మాలపల్లి జనానికి గుండెలు మండిపోయాయి, వాళ్ళని పెద్దవాళ్ళు మోస గించారన్న బాధ గుండెల్లో రగుల్కొంది.

కొట్టుకున్నది వాళ్ళలో వాళ్ళే.

చచ్చింది వాళ్ళకుత్రాడే.

దెబ్బలు తిన్నదీ వాళ్ళవాడే.

కాని నెగ్గింది గద్దె ఎక్కింది పెద్దవాళ్ళు, కలవాళ్ళు.

పదవులు పంచుకునేందుకు ఒప్పందం కుదుర్చుకుని
జనాన్ని పట్టించుకోకుండా కలసి పోయింది పెద్దవాళ్ళే
అప్పటి దాకా రెండూగా చీలిపోయి ఒకళ్ళ మీద
కొకళ్ళు కర్రలు కత్తులు దూసుకున్న పేటలోని జనం, మాల
పల్లిలోని జనం ఒకళ్ళ ముఖాలు ఒకరు చూచుకున్నారు.

ఏ పెద్దలకోసం వాళ్ళు చీలిపోయారో ఆ పెద్దలే కలిసి
ఒక టైపోవడంతో ఒక్కసారి మాలపల్లి, శెట్టిబల్లిపేట నోళ్ళు
తెరిచాయి.

వాళ్ళని ఎవరు మోసం చేశారో అమాయకుడైన
రాజిగాడి చావుకి ఎవరు కారకులో తెలుసు కున్నారు వాళ్ళు.

ఇన్నాళ్ళూ తమలోతామే ఒకళ్ళమీద కొకళ్ళు ఎత్తు
కున్న కర్రలు ఎవళ్ళ మీదకితిప్పాలో నిర్ణయించుకో వలసిన
వేళ వచ్చింది.

ఎన్నభై ఏళ్ళునిండిన అప్పడు నోళ్ళు తెరిసి గుండెలు
పిసుక్కొంటూన్న తనవాళ్ళని చూచి 'మీ కేటి తెలుసురా
సన్నాసుల్లారా? పెద్దోళ్ళు పెద్దోళ్ళూ ఎప్పుడూ ఒకటేరా.
కాలి! కత్తికట్టి కోడిపుంజును కోడిపుంజుమీదకే వదిలినట్టు
మనోళ్ళని మనోళ్ళ మీదకే వుసిగొలుపుతారా పెద్దోళ్ళు.
మనలోమనం కొట్టుకుసత్తే నెగ్గిన పుంజు తరుపు పెద్దోడు తనే
గొప్పోడ్డంటాడు, ఓడినపుంజు తరుపు పెద్దోడు కొత్తపుంజుని
ఎత్తుక్కుంటాడు. అట్టాంటి పెద్దోళ్ళని నమ్ముకుని మీరేమ
తారు, యిప్పటికేనా నిద్రలెగండ్రా యదవల్లారా' అన్నాడు.

యిన్నాళ్ళు పెద్దవాళ్ళ చేతుల్లో పావుల్లా బతికిన
వాళ్ళంతా పగపట్టిన పాముల్లా బుసలు కొట్టారావేళ,